

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Krajcár Mária ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Peti Éva ügyvéd által képviselt alperes ellen végkielégítés különbözet iránt a Kaposvári Munkaügyi Bíróságnál M.498/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.22.024/2006/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. január 30. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.22.024/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek
- tizenöt nap alatt - 30.000 /harmincezer/ forint és
6.000 /hatezer/ forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget,
valamint az államnak - felhívásra -
199.900 /egyszázkilencvenkilencezer-kilencszáz/ forint
felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében tízhavi végkielégítés különbözete címén 3.310.000 forint és annak kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, perköltség fizetés mellett.

A Kaposvári Munkaügyi Bíróság M.498/2006/3. számú ítéletével a keresetet elutasította, és felperest 100.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1991. szeptember 5-ig főkönyvelőként állt az alperes alkalmazásában, ezt követően ügyvezetői tevékenységet látott el.

Munkaszerződése szerint 2006. évben havonta 493.000 forint munkabér és 331.000 forint tiszteletdíj illette meg. A felperes munkaviszonya 2005. május 31-én közös megegyezéssel szűnt meg, ezért az alperes a munkaszerződésben rögzített négy +hat havi végkielégítés címén 4.930.000 forintot megfizetett részére azzal, hogy a tiszteletdíj nem tartozik a végkielégítésbe.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a peres felek a munkaszerződés alapján különbséget tettek a munkabér és a tiszteletdíj között. Az 1997. évi CXIV. törvény 24. §-a alapján a vezető tisztségviselő részére a megbízás ellátásáért díjazást lehet megállapítani, amely a vezetői tisztség fejében jár a tisztség betöltésének idejére. Önmagában az a körülmény, hogy a tiszteletdíjból is egészségbiztosítási, illetve nyugdíjjárulékot, valamint személyi jövedelemadó előleget kell levonni, nem jelenti azt, hogy a tiszteletdíj a munkabér része.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.22.024/2006/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az alperest 3.310.000 forint és annak kamata, perköltség és illeték megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a munkaviszony alapján - a felperes személyesen kifejtett tevékenységére tekintettel - a részére rendszeresen kifizetett tiszteletdíj is a munkavégzés ellenértéke. A munkaszerződés ugyan két részre bontja a díjazást, azonban nem annak elnevezése, hanem tartalma az irányadó. Ezért a tiszteletdíj a felperes végkielégítése mértékének alapjául szolgál. A jogerős ítélet utalt az 1994. évi 54-es EBH-ra, valamint a 2000. évi 251-es EBH-ra is.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, a kereset elutasítására és a felperes perköltség fizetésre kötelezésére irányult. Álláspontja szerint a vezetői tisztséget betöltő munkavállaló részére a munkabéren felül tiszteletdíj is megállapítható, amely külön juttatás, az nem a munkabér része, így átlagkereset számításának alapját sem képezheti. További érvelése szerint a felperes ügyvezetői megbízatása 2006. május 9-én járt le, míg a munkaviszonya 2006. május 31-én szűnt meg, amely körülmények szintén az alperesi álláspontot támasztják alá.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Álláspontja szerint a felperes munkaviszony alapján látta el tevékenységét, így az annak fejében kapott juttatás munkabérnek tekintendő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra a körülményre, hogy jogszabály a perbeli időben nem tiltotta ügyvezető igazgató esetén sem megbízási szerződés, sem munkaszerződés megkötését [1988. évi VI. tv.; 1997. évi CXIV. tv.]. Jelen esetben azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy a felek a vezető tisztségviselői feladat ellátására külön jogviszonyt nem létesítettek, a felperes ügyvezetői tevékenységét a munkaszerződésben foglaltak szerint látta el. Helytállóan értékelte a másodfokú bíróság, hogy a munkavállaló korábbi főkönyvelői tevékenységét az ügyvezetővé történő megválasztását követően nem látta el, így a munkaszerződés kizárólagosan a vezető tisztségviselői jogviszony rendezését szolgálta.

A másodfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a munkaszerződés kikötése – amely ugyan külön rögzít munkabért és tiszteletdíjat – a felperes személyes közreműködésének ellentételezését szolgálta, fennálló munkaviszonya és munkaköre alapján.

Azt helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy önmagában abból a körülményből, miszerint a tiszteletdíjból is egészségbiztosítási, illetve nyugdíjjárulékot vontak, valamint személyi jövedelemadó terhelte, nem lenne megállapítható, hogy az a munkabér része volt. A bizonyítékok együttes értékelése mellett azonban (Pp. 206. §) nem volt megállapítható, hogy a tiszteletdíj a felperest nem munkaszerződésben rögzített kötelezettsége ellátásáért illette. Helytállóan utalt a jogerős ítélet arra a következetes ítélkezési gyakorlatra is, amely szerint, ha a munkaviszony alapján a munkavállalónak meghatározott juttatás a munkavégzés fejében jár, az elnevezésére tekintet nélkül munkabérnek minősül (Mt. 141. §).

Önmagában az, hogy a felperes az ügyvezetői tevékenységét 2006. május 9-éig látta el, de a feladatok átadása miatt a munkaviszonya 2006. május 31-éig állt fenn, nem támasztja alá az ügyvezető tevékenységének megbízási jogviszony keretében való ellátását.

A többször módosított 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 95. §-a alapján a végkielégítés mértéke az átlagkereset összegéhez igazodik. Ebből következően helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperest illető tiszteletdíj is az átlagkereset részét képezte.

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.22.024/2006/3. számú ítéletét a fentiekre tekintettel hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2008. január 30.

***Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró***

A kiadmány hitelével:

tisztviselő